

[J. R. Poulsen.]

denne kritiske Tid er af den allerstørste Betydning, vil mit Parti selvfølgelig støtte Regeringen paa dette Punkt.

Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Oluf Johansen: Det foreliggende Lovforslag er, bortset fra ganske enkelte Ændringer, en af de faste Gengangere, som aarlig kommer til Fornylse her i Rigsdagen. Alle er enige om, at det er nødvendigt, at en saadan Lovgivning fortsættes, og saa vidt jeg forstaar de ærede Ordførere, der har haft Ordet, er alle ogsaa enige om at give en udvidet Beføjelse til Landbrugsministeren og gennem Landbrugsministeren til de Udvalg, som er nedsat af Landbrugsorganisationerne.

Over for den nye landbrugspolitiske Situation, der er opstaaet ved, at Husmændene har meldt sig ud af Landbrugsraadet, finder jeg Anledning til at fremhæve, at det naturligvis er fuldkommen rigtigt, at det mindre Landbrug bliver repræsenteret i de Udvalg, og jeg takker Ministeren for, at han har givet Mulighed derfor.

Naar det ærede 15de Medlem for 5te Kred (Rahbek) som Husmand følte sig tilfreds med den Repræsentation, der er i Andelsorganisationerne — her drejer det sig jo om Andelsorganisationernes øverste Ledelse — synes jeg dog, at det ærede Medlem er meget nøjsom, set fra et Husmandssynspunkt. Det ærede Medlem ved sikkert, at inden for Andelsbevægelsens øverste Ledelse naar Husmændene ikke frem til at faa Indflydelse. Andelsbevægelsens Grundlov er saa konservativ, at alle Uroelementer — og fra en vis Side kunde man maaske opfatte det mindre Landbrugs Folk som et saadant — efterhaanden ved de forskellige indirekte Valg er blevet siet fra. Jeg mener, det er rigtigt, at det mindre Landbrug bliver hørt, og jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af den forhaandenværende Situation at overveje at tage det Utal af Landbrugslove op til fornøden Ændring, hvor der staaar, at Landbrugsraadet skal spørges.

Den Situation, der er skabt inden for Landbruget, foranlediget af Odense-Mødet, har jo fremkaldt nogen Strid, og jeg ønsker ikke at gøre denne Strid større, end den er i Forvejen, men jeg ønsker at fremhæve, at det vilde være gavnligt, set fra et Landbrugssynspunkt, om den størst mulige Fordragelighed kom til at præge de forskellige Synspunkters Brydning over for

hinanden. Og jeg fremhæver tillige, at det sikkert vilde være gavnligt, om man var loyal over for hinanden der, hvor Upartiskhed er nødvendig. Jeg tænker her paa en Radioudsendelse forleden Aften, hvor Forstander Overgaard, Ladeliund, gav den sædvanlige Maanedsoversigt, og hvor han i den upartiske Radio sluttede med partipolitiske Betragtninger angaaende Situationen, som den er i Øjeblikket.

J. S. Foget: Den Lov, som her foreslaas forlænget, ser for en overfladisk Betragtning ret uskyldig ud, og dog danner den Hovedgrundlaget for de planøkonomiske Foranstaltninger, der er gennemført vedrørende Landbruget. Tilslutning til Lovforslaget er derfor i første Instans et Principspørgsmaal, Spørgsmaalet, om man anerkender eller ikke anerkender Nødvendigheden af det planøkonomiske System. Jeg kan i Lighed med de foregaaende Talere erkende, at en Lov som denne er nødvendig, men vil understrege, at det er inkonsekvent at stemme for den og saa samtidig hævde, at man ikke anerkender Nødvendigheden af Planøkonomien, hvilket er ret almindeligt i den politiske Agitation.

Jeg vil først takke for en Ændring i § 1, 2det Stykke, som muliggør, at man nu kan bygge det haardt tiltrængte Fryseri i Esbjerg. Hvor nødvendigt dette er, viser det Faktum, at man i næste Uge ikke kan købe det tilstrækkelige Antal Frysekøer op, da der ikke er Plads i det gamle Fryseri. Jeg anerkender derfor Betydningen af denne Ændring og takker for den.

Den anden Ændring er jeg derimod knap saa glad for, thi den beviser, at man nu for Alvor vil til at pleje partipolitiske Interesser vedrørende de forskellige Landbrugsspørgsmaal. Husmandsforeningerne gik efter eget Ønske ud af Landbrugsraadet. Dette skete, efter at man lige havde vedtaget en Resolution, der indeholdt Kravet om en Rentesenkning, og det skete for at takkes en Regering, der har gennemført Verdens højeste Diskonto. Det er nu en Sag for sig, men Husmandsforeningerne har altsaa ønsket at staa uden for Landbrugsraadet, og fra Regeringens Side nøler man ikke med at belønne Lederne i Husmandsforeningerne ved at forære Peter Nielsen, Tvis, en Englandsrejse og ved at gøre Husmandsforeningerne til en medbestemmende Faktor, sideordnet med det samlede Landbrugsraad, der jo rummer baade Slakteriernes, Mejeriernes, Andelskødforeningernes, Andelsælgssforeningernes og Landboforeningernes Repræsentanter. Herved indfører man i Virke-